

er derfor et Lovforslag, som ogsaa kunde være fremsat paa et Tidspunkt, hvor vi ikke var, som det ærede Medlem udtrykte sig, angrebet af Nedskæringsbacillen.

Naar det ærede Medlem mente, at det kunde være, at Dommerne efterhaanden fik nok at gøre paa andre Omraader, og at det derfor var tvivlsomt, om man kunde formindske Udgiften her, maa jeg sige, at jeg tror, vi kan lægge meget over paa Dommerne. Jeg vil bede det ærede Medlem erindre — det ærede Medlem husker det sikkert meget tydeligt —, at for ikke saa mange Aar siden var Dommeren baade Dommer, Politimester og Borgmester, altsaa vedkommende Embedsmand havde tre Funktioner. Nu er det skilt ud i tre Embeder: Dommer, Politimester og Borgmester, og jeg tror, jeg tør sige, at ingen af Kontorerne er blevet mindre. Derfor kan vi efter min Mening godt lægge meget Arbejde over til Dommerne, og jeg tror, at det baade bliver bedre og billigere.

Ligesom det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) havde ogsaa jeg ønsket, at vi var kommet højere op end til 1 000 Kr., men jeg er enig med det ærede Medlem i, at Tendensen er angivet herved, og jeg haaber ogsaa, at denne Tendens maa blive fortsat.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) talte om, at Dommerne rejste ikke ud, og naar Dommerne ikke rejste ud, hjalp den foreslaaede Ændring ikke. Dommerne burde rejse ud, sagde det ærede Medlem, ja, det ærede Medlem mente oven i Købet, at man burde gøre det til en Pligt for dem. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret heri. Der er nemlig to Ting, man maa tage i Betragtning. Det kan ikke hjælpe at paalægge Landsdommerne at rejse ud i en saadan Udstrækning, at de ikke kan overkomme det Arbejde, de har, saaledes at Dommernes Antal maa forøges. Jeg mener, at det er godt at rejse ud, men det maa ske indenfor et saadant Omfang, at vi kan nøjes med det nuværende Antal Landsdommere; vi tør ikke gaa videre og udvide Landsretterne. Hvis vi gaar alt for vidt i den Retning, som det ærede Medlem er begejstret for — og jeg for Resten ogsaa —, nemlig at komme ud paa Stedet, vil det blive nødvendigt at

faa flere Dommere. Jeg vilde have aflastet Landsretterne ved at sætte Grænsebeløbet op til 2 000 Kr.; og hvis det ærede Medlems Parti havde hjulpet med dertil, havde vi kunnet gennemføre dette Princip i endnu større Udstrækning. Men desværre svigtede det ærede Medlems Parti. Det ærede Medlem siger dernæst, at jo mere Dommerne rejser ud, desto billigere bliver det for Befolkningen. Det er virkelig et stort Spørgsmaal; jeg vil snarere sige: desto billigere bliver det for de to Parter. Det bliver meget dyrere for Befolkningen, for det er jo Befolkningen, der maa betale alle de Udgifter, Dommerne har ved at rejse, og det faar vi jo at mærke paa Skatterne. Jeg tror derfor, vi maa afveje de to Hensyn og opfordre Landsretterne til at rejse, men saaledes, at det kan ske med et nogenlunde antageligt Antal Dommere.

Det ærede Medlem var ked af, at der i § 3 staar, at man skal tage Hensyn til begge Parter Ønsker. Det ærede Medlem sagde meget rigtigt, at selvfølgelig kunde Landsretten træffe den omtalte Afgørelse, ogsaa naar den ene Part protesterer, og det synes jeg ogsaa. Er begge Parter enige, tager man mere Hensyn til deres Ønsker, end naar kun den ene Part fremsætter Ønsket. Dog maa jeg sige, at hvis man ligefrem kan mærke, at en Parts Optræden er Udtryk for Chikane, som i det Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, tror jeg ikke, at Domstolene vil tage noget som helst Hensyn til den Part, der optræder chikanøst.

Det ærede Medlem var endelig inde paa noget, som han kaldte Revisionsmani, og hans Udtalelser herom glædede mig overordentligt. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at vi er kommet ud i det fuldstændig latterlige ved denne Revisionsmani. Naar der er Kommunebedrageri eller Sygekassebedrageri, vedkommer det jo ikke det offentlige, om det drejer sig om 4 800 Kr. eller om 4 851 Kr. — det har ikke noget som helst at sige med Hensyn til Straffen. Vil man have Revision, maa det være Kommunen eller Sygekassen selv, der lader den foretage. Jeg synes — det var vist ogsaa det ærede Medlems Synspunkt —, at naar Revision skal finde Sted, er det for at faa afgjort, om der foreligger strafbart Forhold, men der skal ikke foregaa en saadan Detail-